

wâgga töe leidnud ollewad. Sest ajast, mil sedda teada saime, ei olle meie tarwîs arwand ennestele töist ilmakkasi õsta, kui se, mis meil olli, katki olli tehtud; waid watame agga âmblikute jârrele, mis hõne nukladesse omma wôrku tewad.

Kui innimene kaua neid tâhhele pannud, ja kõik nende wîsîd tunneb; siis teab ta tunni peâle etteüttelida, mis ilm tânnâ eht hommen hakkab tegema. Kui head ilma on tullemas, siis nâikse âmbliko eõsimesed jallad temma pessahau: go suust wâljas ollewad. Sedda parremaks ilm on minnesmas, sedda ennam sîrrutab ta neid wâlja, ja tulles iissi wimaks, kui ilm ðige heaks sanud, pole kehhaga pessaist wâlja; ja kui laggedal on wôrku tegemas, eht sedda kõh: hendamas: siis wöib julgeste eht kihlagi selle peâle weddas: da, et ilm jârsko mõnnest pâwast wâgga hea, kuiw ja selge saab ollema.

Kui âmblik omma pessahango sun ees seisab, nenda, et nâitab, kui tahhaks sissemõinna; siis nâeb ja otab pahha ilma, mis pâewa eht kahhe pârrast, sedda mõda kuida lâh: hemal eht kaugemal suust on seismas, wissiste saab tullemas. Kui saddu käes, siis poeb pessaisse: ðimmetige, kui taggu: mene õts wâlja jâeb, siis ei sa lauemine, kui kahhest eht kolmest pâwast wihma saddama; agga, kui hopis siisse ja tahha lâhheb, nenda, et temmaste ühtigi ei nâhta: siis tul: lewad rângad ja saulised ilmad, ja kui wimaks pessa suus: hauku kinnitõmbab, eht sedda kinnikoub: siis on rânged marrud, ja sâggisel ajal kûlma; tulvel tuisku eht parklast tullemas.

Tule käes on âmblikud tulvisel ajal uimuses, nenda kuida muudki sesuggused lomad: agga tubbades, mis kõetaks: se, ellawad nisamma priskeste kui suuwelgi; muud kui et agga kõkkokortsuwad, et neil sel ajal toitu posse sada, ja wöis wad nemmad mitto kuid sõmata seista; kuidta sedda teads: misest wöime ütelda, et ükskord Oktobri: kuu algust Jürris pâwani, suurt âmblikut sõmata sure klass sees olleme piddas: nud, ilma, et olleks ârralõpnud, muud kui et agga wâgga tahjaks sai; kõkkokortsus, egga sidi jõudnud fedrata.

Ei olle siis tallo perremehhel ei ilmakkasi, egga ilmu nâitawad meest ja naest tarwîs seina peâl piddada, muud kui õppige agga âmblikuid terraselt tâhhelepannema: siis saab

igga õhtu etteeadma, missuggune ilm töisel pâwal saab ol: lema. Arwame, et selle aejaga, mis issiennesest mõnnel eht tâhhi nâitab ollewad, möistliko majamehhele head olle: me tulutand ja teada andnud: ning, et issi saab nâggema, kui saggedaste âmblikud ja ilmad neid ilmu walleks ajawad, mis kallendri tegija kalendrisse kirjutand.

Ilmas on paljo immet, mis innimene kõige arwamise: ga mitte igakord õska mõista, kuidas se sünib, eht miks se nenda sünib. Nenda on Some: maal üks märka suni ja püsti seisaw kiwwi, mis seâlane rahwas ilma:kiuruk: kutsub; agga kiuruks nimmetab Some rahwas sedda linnu: test, mis meie leokeste üleme ollewad.

Sesamma ilma:kiur, eht kiwwi, nâitab kaks, wah: hest ka kolm pâewa ilmu ette. Kui parrajad ja kuiwad il: mad; siis on temma karv walivakas; kui ilm wihamale tah: hab minna; siis lâhheb tummedaks; lofiwad mustad plekkid kûlge, ja on karv sedda tummedam, ja plekkid sedda muste: mad. sedda rângem ja pitkem wiham tahhab olla. Prantsu: se:maal on kaks seddasammasuggust kiwwi, mis töistwîsi ilmu nâitwad. Möllemad on wâgga sured ja kõrged kaljo palkud eht sambad, mis kõrge kaljo:mâe õtasas seiswad. Üks neist hakkab issiennesest waruma *), ja töine üllewel tule käes, kummiñsema, kui ilm wihamale eht kuiwale tahhab minna.

Nenda on siis ilmas, liggitmail ja kaugel, Jõsanda kât: tetbed möistlik ja märkaja innimesele immet nâitamas; lo: ja tarkust ja armu tulutamas, ja meid kõikipiddiseks kassuks targemaks õppetamas; kui meelt ja möistust ðiete prugime, ja terrase mele ja lahti sâddamega, Jummala lodud asjade keskes ligume. Oh! siis kerkib sâdda riinus; siis möistan, et Jummal mind eõsimeseks sugguks omma lomade sâas los: nud; fest et mülle meelt ja möistmist andnud, tedda, temma wâgge. tarkust, armu ja heldust temma surist ning fa wâh: hemist teggudest nâhha ja tunda; tedda armastada; temma peâle lota; temma kutsumist kuilda, ning tedda puhtast ja selgest sâddamest ðige armastusega kita ja tânnada.

*) pierre tremblante und pierre sonnante in den Seevennen.